

λησμονήσαντες τὴν ἀδυναμίαν των, ἔσπευδον ἐκτὸς τῆς πόλεως, εἰς προὔπαν-
τησιν τῶν τέκνων των, αἱ σύζυγοι καὶ
αἱ μητέρες, φέρουσαι τὰ βρέφη των ἢ ὀ-
δηγοῦσαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν, ἔσπευδον
ὡσάυτως ἐκεῖ.

Ἀνεφάνησαν οἱ πρῶτοι στίχοι τοῦ
στρατοῦ, ἀκολούθως δὲ καὶ οἱ λοιποί.

Αἱ ποικιλόχρωμοι σημαῖαι ἐκυμάτιζον
ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν των· οἱ ὀπλίται ἔ-
βαινον ξιφῆρεις καὶ ἐρρυθμῶς· τὸ ἵππι-
κὸν ἤρχετο ὀπισθεν, προηγούμενων τῶν
ἀρχηγῶν ὑπὸ στοὰν ἐκ τροπικίων. Ἰδόν-
τες τὸν ἡγεμόνα ἐξήτωκραύχασαν. Οἱ ἀρ-
χηγοὶ ἐγονυπέτησαν πρὸ αὐτοῦ. Οὗτος
ἀνήγειρεν αὐτοὺς καὶ εἶπε μετὰ μειδιά-
ματος εὐσπλαγχνίας :

— Σὺς εὐχαριστῶ, ἐν ὀνόματι τῆς πα-
τρίδος.

— Γοσοῦδάρ, ἀπεκρίθησαν οὗτοι, ἐ-
πράξαμεν τὸ καθήκον μας! Ἄλλ' ὁ Θεὸς
ἐδώρησεν ἡμῖν τὴν νίκην διὰ χειρὸς τοῦ
νεανίου τούτου.

Τότε ὁ νεκρὸς πολεμιστῆς, ἰστάμενος
παρ' αὐτοῖς μὲ τεταπεινωμένους ὀφθαλ-
μούς, ἔκλινε τὸ γόνυ.

— Τίς εἶσαι, ἀνδρεῖ νεανία; ἠρώτησεν
ὁ ἡγεμὼν ὀρέγων αὐτῷ τὴν δεξιάν, τὸ
ὄνομά σου δέον νὰ καταστῇ ἔνδοξον ἐν
τῷ Ρωσικῷ Κράτει.

— Γοσοῦδάρ! ἀπεκρίντο ὁ νεανίας,
ὁ υἱὸς τοῦ καταδικασθέντος βογιάρου
Λιουβοσλάβσκη, τελευτήσαντος ἐν χώρᾳ
ἄλλοθρήσῳ, σοὶ προσφέρει τὴν κεφαλὴν
τοῦ.

Ὁ Τσάρος ἀνήγειρε τοὺς ὀφθαλμούς εἰς
τὸν οὐρανόν.

— Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε ὁ Θεός, εἶπεν
οὗτος, διότι μοὶ στέλλεις εὐκαιρίαν ἵνα
ἐπανορθώσω, καίτοι ἐν μέρει, τὴν ἀδικίαν
καὶ κακίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ τὰς
βασάνους τοῦ ἀθῶου πατρὸς ν' ἀνταμείψω
τὸν ἄξιον υἱόν. Ναί, ἀνδρεῖ νεανία! ἢ
ἀθώοτης τοῦ πατρὸς σου ἀπεδείχθη —
δυστυχῶς λίαν ἀργά! Φεῦ! ἤμην τότε
ἀνήλικος νεανίσκος, καὶ ὁ βογιάρος Ματ-
θαῖος δὲν εἶχεν ἔτι θέσιν εἰς τὸ συμβού-
λιόν μου. Κακοὶ βογιάρου ἐσυκοφάντησαν
τὸν Λιουβοσλάβσκη· εἰς ἐξ αὐτῶν, ἀπο-
θνήσκων πρό τινας, ὡμολόγησε τὰς ἀδι-
κούς πληροφορίας, ἔνεκα τῶν ὁποίων κα-
τεδίκασαν τὸν ἀθῶον. Βλέπεις τὰ δά-
κρυά μου... Γενοῦ λοιπὸν φίλος τοῦ ἡ-
γεμόνος σου, πρῶτος μετὰ τὸν βογιάρου
Ματθαῖον!

— Καὶ οὕτω ἡ μνήμη τοῦ πατρὸς μου,
εἶπεν ὁ Ἀλέξιος, εἶνε καθαρὰ παντὸς ψό-
γου!.. Ἄλλ' ἐγώ, ἐγώ, ἡμαρτον ἐνώπιόν σου
Μεγαλειότατε! ἐγὼ ἀπήγαγον τὴν θυγα-
τέρα τοῦ βογιάρου Ματθαίου ἐκ τῆς πα-
τρικῆς στέγης! Ὁ Τσάρος ἐξεπλάγη.

— Καὶ ποῦ εἶνε λοιπὸν αὐτῆ; ἠρώ-
τησε μετ' ἀνυπομονησίας.

Ἄλλ' ὁ βογιάρος ἀνεῦρε τὴν θυγατέρα
τοῦ ἢ ὠραία Ναθαλία, ἐν στολῇ πολεμι-
στοῦ ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἢ πε-
ρικεφαλαία κατέπεσεν ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς
καὶ ἢ ξανθὴ κόμη τῆς ἐκυμάτισεν ἐπὶ τῶν
ὤμων τῆς.

Ὁ ἔκπληκτος καὶ ἔνθους πατὴρ δὲν
εἶχε τὴν τόλμην νὰ πιστεύσῃ τὴν σκη-
τὴν ταύτην· ἀλλ' ἢ καρδία τοῦ εὐαίσθη-
του γέροντος, διὰ τῶν σφοδρῶν παλμῶν
τῆς, ἔπειθεν αὐτόν, ὅτι εὐρέθη ἢ ἀγαπητὴ
θυγάτηρ του. Μόλις ἠδύνατο νὰ ἀντέχῃ
ἐκ τῆς χαρᾶς του, καὶ θὰ ἔπιπτεν, ἂν βο-
γιάρου τινὲς δὲν ὑπεβάσταζον αὐτόν. Ἐπὶ
μακρὸν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρθρώσῃ οὔτε λέ-
ξιν. κεκλιμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ
ὤμου τῆς Ναθαλίας· τέλος ἐπρόφερε τὸ
ὄνομά τῆς, ὡσεὶ ἤθελε νὰ δοκιμάσῃ, ἂν
θ' ἀπεκρίντο αὐτῆ, καὶ εἰς ἐκάστην θω-
πευτικὴν λέξιν, νέα ἀκτίς χαρᾶς διέλαμ-
πεν ἐπὶ τῆς μορφῆς του, ἥτις τοσοῦτον
χρόνον διετέλει σκυθρωπὴ!

Ἡ Ναθαλία ἠσπάζετο τὴν χειρὰ του.
— Μὲ ἀγαπᾷς ἀκόμη! ἔλεγεν αὐτῆ,
μὲ ἀγαπᾷς! Καὶ θερμὰ δάκρυα συνε-
πλήρουν τὰ λοιπά. Ἄπασα ἢ στρατιὰ
διετέλει ἡσυχος καὶ σιωπηλή. Ὁ ἡγεμὼν
συνεκινήθη βαθύτατα, ἔλαβε τὸν Ἀλέξιον
τῆς χειρὸς καὶ ἔφερεν αὐτόν πρὸς τὸν βο-
γιάρου.

— Ἰδοῦ, εἶπεν ἢ Ναθαλία, ἰδοῦ ὁ σύ-
ζυγός μου! συγχώρησον αὐτόν, πάτερ
μου, καὶ ἀγάπα, ὡς ἀγαπᾷς ἐμὲ αὐτὴν.

Ὁ βογιάρος ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν,
προσεῖδε τὸν Ἀλέξιον, καὶ ἔτεινε αὐτῷ
τὴν τρέμουσαν χειρὰ του. Ὁ νεανίας
ἠθέλησε νὰ γονυπετήσῃ, ἀλλ' ὁ γέρον
ἔθλιψεν αὐτόν ἐπὶ τῆς καρδίας του μετὰ
τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς του...

— Εἰσὶν ἄξιοι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἔ-
σονται ἀμφοτέροι ἢ παραμυθία τοῦ γή-
ρατός σου.

— Εἶνε θυγάτηρ μου, εἶπεν ὁ βογιάρ-
ρος Ματθαῖος διὰ συγκεκομμένης φωνῆς,
εἶνε υἱός μου, Θεέ μου! εἴθε ν' ἀποθάνω
εἰς τὰς ἀγκάλας των!

Καὶ ὁ γέρον περιεπτύξατο ἐκ νέου αὐ-
τούς.

..

Ὁ ἀναγνώστης μαντεύει τὰ λοιπά.
Τὴν γραῖαν τροφὸν μετέφερον εἰς τὴν πό-
λιν· ὁ βογιάρος ἐσυγχώρησεν αὐτὴν καὶ
καλέσας τὸν ἱερέα, ἐκείνον ὅστις ἠυλόγησε
τὸν Ἀλέξιον καὶ τὴν Ναθαλίαν, ἀπή-
τησε νὰ εὐλογήσῃ ἐκ νέου αὐτοὺς ἐπὶ πα-
ρουσίᾳ του.

Οἱ σύζυγοι ἔζων εὐτυχεῖς καὶ ἔχαιρον
τῆς ἰδιαζούσης εὐνοίας τοῦ ἡγεμόνος.

Ὁ Ἀλέξιος προσήνεγκε μεγάλας ἐκ-
δουλεύσεις εἰς τὸν ἡγεμόνα καὶ τὴν πα-
τρίδα, ἐκδουλεύσεις περὶ τῶν ὁποίων ποι-
οῦνται μνησὶν διάφορα ἱστορικὰ χειρό-
γραφα.

Ὁ ἐνάρετος βογιάρος Ματθαῖος ἔζησε
μέχρις ἐσχάτου γήρατος καὶ ἠγάλλετο
περιστοιχούμενος ὑπὸ τῆς θυγατρὸς, τοῦ
γυμνοῦ καὶ τῶν ὠραιοτάτων ἐγγόνων
του.

Ὁ θάνατος ἀνεφάνη αὐτῷ ὑπὸ μορφήν
τοῦ νεωτέρου καὶ προσφιλεστέρου ἐγγόνου
του· ἠθέλησε νὰ ἐναγκαλισθῇ τὸν ἀγα-
πητὸν παῖδα καὶ ἐτελεύτησεν.

Οὐδὲν τι πλείοτερον ἤκουσα παρὰ τῆς
μάμμης μου ἀναφορικῶς πρὸς τὸν πάπ-

πον μου, ἀλλ' ἔτη τινα μετὰ ταῦτα, δι-
ερχόμενος χάριν περιπάτου παρὰ τὸν φε-
ρώνυμον τῆς Μόσχας ποταμόν, πλησίον
πυκνοῦ ἐκ πιτυῶν ἄλσους, εὗρον ἐπιτά-
φιον πλάκα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐφύετο πρα-
σίνη πάα, τεθραυσμένην ὑπὸ τῆς χειρὸς
τοῦ χρόνου. Μετὰ μεγάλου κόπου κα-
τόρθωσα ν' ἀναγνώσω τὴν ἐπ' αὐτῆς κε-
χαραγμένην ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν :

«Ἐνταῦθα κεῖται ὁ Ἀλέξιος Λιουβο-
σλάβσκη μετὰ τῆς συζύγου του.»

Οἱ γέροντες μοὶ διηγήθησαν, ὅτι ἐπὶ
τῆς θέσεως ταύτης ἠτό ποτε ναός, πιθα-
νῶς, αὐτὸς ἐκεῖνος, ἐν ᾧ ἐστέφθησαν οἱ
ἐρασταὶ μας καὶ ἔνθα ἠθέλησαν καὶ νὰ
ταφῶσιν.

ΤΕΛΟΣ

[Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ρωσικοῦ Α. Γ. Κων-
σταντινίδου].

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἔξῃ βιβλία :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν
τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυ-
μούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὰ, ἐλεύθερα ταχυ-
δρομικῶν τελῶν].

«Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία

Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία

Ἐμμ. Γουζαλὲς..... Δρ. 4,50 (4,70)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου», μυθιστορία

Pierre Zaccane (τόμοι δύο).... Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης», μυθιστορία

H. Emille Chevalier..... Δρ. 4,50 (4,70)

«Ὁ Υἱὸς τοῦ Μοντεχρήστου», μυθιστορία ἐκ

τοῦ γαλλικοῦ μεταφρασθεῖσα (τόμ. 4) Δρ. 7 (7,50)

«Ὁ Δαβόλο - Σίμων, μυθιστορία Ponson-De-

Terrail..... Δρ. 4,50 (4,70)

«Αἱ Ἐλθραὶ Μητέρι», μυθιστορία Catulle

Mendès..... Δρ. 4,50 (4,70)

«Τὰ Ἐκατομύρια τοῦ κ. Ἰωραμίαν», μυθι-

στορία Αἰμιλίου Ρ. σόουργ (τόμ. 2) Δρ. 7 (7,50)

«Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας», μυθιστορία

Pouson - De - Terrail..... Δρ. 4,50 (4,70)

«Ὁ Πύργος τῶν Φασμάτων», μυθιστορία Ξα-

βιὲ - Δὲ - Μοντεπὲν..... Δρ. 4,50 (4,70)

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν Ἰνδιῶν», μυθιστορία Ξα-

βιὲ - Δὲ - Μοντεπὲν (τόμ. 2)..... Δρ. 3 (3,30)

«Ὁ παπᾶ - Κωνσταντίνος», μυθιστορία Ἄ-

λεβὺ..... Δρ. 4,50 (4,70)

«Ἡ Ἀδελφοῦλα», μυθιστορία Ε. Μαζὺ (τό-

μοι 2)..... Δρ. 2,50 (2,80)

«Τυχεῖον Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ

Λεωνίδα Η. Κανελλοπούλου..... Δρ. 4 (4,40)

«Τὰ Ὑπερῶα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre

Zaccane..... Δρ. 4 (4,20)

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἦτο: «Ἀπο-

μνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστο-

ρία Maximilien Perrin (ὀλόκληρον τὸ ἔργον) δρα-

μάς..... Δρ. 3,50 (3,70)

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλί ο

Βέρν..... Δρ. 4 (4,20)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Β'

κτιρος Οὐγγῶ, μετάφρασις I. Καρασούσα (τό-

μοι 2)..... Δρ. 4 (4,30)

Ποιήματα Ἀθανασίου Χρηστοπούλου λειπ. 50 (60)

» Σολωμοῦ..... » 50 (60)

» Βηλαρᾶ..... » 50 (60)

«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τοῦ Χρῆμα», μυθιστο-

ρία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν (τεῦχη 11) Δρ. 6 [6,60]

«Ἡ Κόρη τῆς Μαργαρίτας», μυθιστορία Ξα-

βιὲ δὲ Μοντεπὲν (τόμοι 6)..... Δρ. 7 [8]

«Ἰατροῦ Ἀπομνημονεύματα—Τὸ Περιδέραιον

τῆς Βασιλίσσης—Ὁ Ἄγγελος—Πιτὸ—Ἡ Κό-

μησσα Σαρνὺ—Ὁ Ἰππότης τοῦ Ἐρωτοῦ Οἴ-

κου», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ (ἅπαντα

συνέχεια)..... Δρ. 25 [30